

Bemærkninger til foranstående forslag til rigsdagsbeslutning.

I. Indledning.

Annecy-protokollen vedrørende vilkårene for tiltrædelse af Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel (The General Agreement on Tariffs and Trade — i det følgende forkortet til GATT-overenskomsten) er et led i den række af bestræbelser, der siden den anden verdenskrigs afslutning under De Forenede Nationers auspicer er blevet udfoldet for at frigøre verdenshandelen.

I henhold til artikel 62, paragraf 4, i De Forenede Nationers pagt kan Det Økonomiske og Sociale Råd indkalde internationale konferencer om spørgsmål, som falder inden for Rådets virkefelt. I overensstemmelse med denne bemyndigelse besluttede Rådet under sin første samling i London den 18. februar 1946 på initiativ fra Amerikas Forenede Stater at indkalde en international konference om handel og beskæftigelse. Samtidig nedsatte Rådet en komité til forberedelse af et udkast til en overenskomst om handel og beskæftigelse og indbød følgende 19 lande til at lade sig repræsentere i denne:

Amerikas Forenede Stater, Australien, Belgien, Brasilien, Canada, Chile, Cuba, Czekoslovakiet, Frankrig, Indien, Kina, Libanon, Luxembourg, Nederlandene, New Zealand, Norge, Sovjetunionen, Storbritannien og Den Sydafrikanske Union.

Den forberedende komité holdt sit første møde i London i oktober—november 1946, ved hvilket alle de nævnte lande med undtagelse af Sovjetunionen var repræsenteret. Endvidere deltog Syrien, der har toldunion med Libanon. Danmark var ved dette møde repræsenteret ved en observatør.

På mødet indbød Amerikas Forenede Staters regering alle de øvrige i komitéen repræsenterede landes regeringer til at forhandle om konkrete aftaler om toldnedsættelser og indskrænkning af andre hindringer for den internationale handel. Komitéen vedtog en resolution, hvori den anbefalede, at de fra amerikansk side foreslåede forhandlinger blev ført sideløbende med komi-

téens 2. møde, der åbnedes i Genève i april 1947, og alle de repræsenterede landes regeringer modtog den amerikanske regerings indbydelse.

Udover de foran nævnte lande deltog i Genève-forhandlingerne endvidere Burma, Ceylon, Pakistan og Syd-Rhodesia, der alle i mellemtiden havde opnået international status som britiske dominions.

Resultatet af forhandlingerne i Genève blev Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel, der dels indeholder en række handelspolitiske bestemmelser og dels for hvert af de i forhandlingerne deltagende lande en liste over de toldnedsættelser og toldbindinger, som landet ved tiltrædelse af overenskomsten skulle forpligte sig til at gennemføre. Ved Genève-forhandlingerne nedsatte eller bandt de deltagende lande ca. 45 000 toldpositioner, der tilsammen berørte omkring halvdelen af verdenshandelen.

Samtlige 23 deltagende lande undertegnede efter Genève-forhandlingernes afslutning en protokol, ved hvilken de midlertidigt satte overenskomsten i kraft. Den midlertidige ikrafttræden indebærer, at landene yder hverandre mestbegunstigelse, at de sætter de ved forhandlingerne indrømmede toldnedsættelser og -bindinger i kraft og iøvrigt følger overenskomstens handelspolitiske bestemmelser i den udstrækning, disse ikke er i strid med eller kræver ændring af bestående national lovgivning.

Toldnedsættelserne trådte i løbet af første halvår 1948, og alle de forhandlede toldpositioner vil være bundet mod forhøjelse indtil 1. januar 1951.

II. Annecy-konferencen.

De i GATT-overenskomsten kontraherende Parter har siden Genève-konferencen holdt tre samlinger, på hvilke dels den oprindelige overenskomst er undergået visse ændringer og dels overenskomstens gennemførelse er blevet drøftet.

I juli 1948 indbød de kontraherende Parter (d. v. s. GATT-plenarforsamlingen) de lan-